

Kim Bredeesen

Ble FBI hindret i etterforskningen?

FBI-agenter skal i forkant av 11. September ha visst om både datoer, mål, finansiering og navn på gjerningsmenn i de kommende terrorangrepene. Men de hevder selv at de ikke ble hørt på, eller regelrett motarbeidet. Eksempelvis mener den erfarne FBI-agenten John O'Neill at hans arbeid ble motarbeidet og forhindret av Det hvite hus da han etterforsket Osama bin Laden. Og FBI-agent Ken Williams som forsket på mulige terrorister på flyskoler i Phoenix ble omplassert midt under etterforskningen. FBI i Minneapolis søkte FBI sentralt om tillatelse til å undersøke den bærbare datamaskinen til flyver Moussaoui siden de fryktet at han hadde planer om å "fly noe inn i World Trade Center" — men ble avvist fire ganger. FBI, CIA og amerikanske luftfartsmyndigheter var allerede i 1995 kjent med at Al-Qaida hadde utviklet en plan om bruke passasjerfly som bomber — selv om man i dag hevder at slik informasjon ikke fantes. Nå hevdes det at både FBI og CIA med hensikt blokkerte etterforskning som kunne avverget katastrofen.

Da granskningskommisjonen etter 11. September leverte sin rapport i 2004, konkluderte den med at det før terrorangrepene hadde vært en svikt hos sikkerhets- og etterretningsorganisasjonene i forhold til etterforskningen av flykaprerne. Men den konkluderte også med at selv om denne svikten var beklagelig, så var den også forståelig. Ingen av de ansvarlige for svikten, som FBIs sjef Robert Mueller, eller den daværende sjef for CIA, George Tenet, mistet jobbene sine på grunn av inkompetanse, men fortsatte derimot uberørt i sine stillinger.

De amerikanske myndighetene, de største mediene og ikke minst majoriteten av det etablerte politiske liv i USA mener at kommisjonen har gjort et godt og grundig arbeid med å beskrive hvilke feil som ble gjort i forkant av 11. September. Men så finnes det også de som mener at svikten som kommisjonen omtaler, ikke var forståelig, og at de feilene som ble begått før 11. September verken burde eller skulle ha funnet sted. I sin bok *The New Pearl Harbour: Disturbing Questions about the Bush Administration and 9/11*, hevder professor i teologi, David Ray Griffin at både FBI og CIA med hensikt blokkerte etterforskning som kunne avverget katastrofen den 11. september. Han fremhever spesielt FBI, hvor det i senere år har stått frem flere "whistleblowers", eller varslere som det heter på norsk, som hevder at ledelsen sentralt har forhindret dem i etterforskning som i forkant kunne ha avslørt flykaprerne før 11. September 2001.

Den skikkelsen som kanskje best illustrerer FBIs problemer med å spore opp og etterforske terrornettverk er FBI-agenten John O'Neill. Med sin bakgrunn som etterforsker av bombeaksjonene mot World Trade Center i New York i 1993, av Khobar- tårnene i 1996, av de amerikanske ambassadene i Øst-Afrika i 1998 og USS Cole i 2000 ble han av mange regnet som byråets fremste ekspert på al-Qaida og Osama bin Laden. O'Neills meninger på dette feltet ble derfor tillagt stor betydning da han i august 2001 sa opp sin stilling i protest fordi han mente hans arbeid ble motarbeidet og forhindret av Det hvite

hus da han etterforsket Osama bin Laden. For O'Neill var den største hindringen for etterforskningen av islamske terrornettverk interessene til amerikanske oljeselskaper og rollen saudiaraberne spilte i disse. Han mente også at alle svarene, alt som trengtes til å ødelegge Osama bin Ladens organisasjon var å finne i Saudi-Arabia. Ifølge ham selv ble etterforskningen hans forhindret fordi det Det hvite hus ennå holdt fast på ideen om å holde åpen muligheten for en avtale med Taliban om å sette opp en rørledning gjennom Afghanistan.¹

Journalisten Greg Palast, i et intervju med Green Press, kunne også bekrefte O'Neills påstander da han hevdet at det hadde vært en tradisjon at Presidenten grep inn og forhindret etterforskning som var relatert til bin Laden familien helt siden George Bush senior var direktør for CIA. Før 11. September var det kun bin Laden selv det var tillatt å etterforske, men ingen andre i familien. Og ifølge Palast var dette et problem siden flere i bin Laden-slekten hadde kontakt med og finansierte terrororganisasjoner. Palast mener derfor at dette var den største svikten i etterretningsvesenet siden Pearl Harbour, bortsett fra det egentlig ikke skyldtes en svikt, men et direktiv.²

Da John O'Neill hadde sagt opp jobben i byrået, fant han en ny stilling som sikkerhetssjef ved World Trade Center, New York samme måneden. Det var kanskje derfor en dyster ironi at han mistet livet i angrepene i dette bygget den 11. september, i sitt eget hjemland, angivelig til den fienden han hadde brukt mesteparten av sin karriere på å oppspore.

Samtidig og etter O'Neill er liknende kritikk kommet fra en rekke agenter og ansatte internt i byrået. I 2000 etterforsket for eksempel agent Ken Williams i FBI's avdeling for kontraterrorisme mulige terrorister på flyskoler i Phoenix. Midt under etterforskningen, ble han imidlertid omplassert for å granske en mulig mordbrann. Senere da Williams vendte tilbake til saken i Phoenix, skrev han et memorandum i juli 2001 hvor han protesterte mot denne avgjørelsen. Williams var overbevist om at Al-Quaida forberedte terroraksjoner og anbefalte FBI om å etablere et program for å etterforske flyskoler over hele landet. Denne anbefalingen ble ikke tatt til følge av FBI, og Bush-administrasjonen hevder den ikke visste om memorandumet før etter 11. september.³ I forhold til et mulig scenario hvor Al-Quaida skulle kunne bruke passasjerfly som bomber, er det verd å merke seg at FBI, CIA og amerikanske luftfartsmyndigheter (FAA) allerede i 1995 var kjent med at Al-Quaida hadde utviklet en slik plan som ble kalt Prosjekt Bojinka. Den kom først tilfeldig til overflaten da filipinsk politi etterforsket et mulig attentat på Pave Johan Paul II som skulle besøke Manila. Planen innebar å kapre 11 passasjerfly over Stillehavet og fly dem til USA hvor de skulle brukes som bomber mot bygg som World Trade Center i New York, Sears Tower i Chicago, TransAmerica Tower i San Fransico og Det hvite hus i Washington. Denne planen kom nok en gang til overflaten under rettsaken mot Ramsi Yousef som ble betraktet som den hovedansvarlige på bombeangrepet på World Trade Center i 1993. Ramsi fortalte at planen innebar å stupbombe et passasjerfly inn i CIAs hovedkvarter i Langley, Virginia samt andre offentlige bygninger.⁴

Et annet kjent tilfelle er FBI's etterforskning av Zacarias Moussaoui på en flyskole i Minneapolis. Der ble Moussaoui, som i august 2001 trente på en Boeing 747-simulator, satt under søkelyset av FBI da han ifølge ansatte på flyskolen hadde uttrykt planer om å bruke en ekte 747 "som et våpen".⁵ Også fransk etterretning advarte FBI om at Moussaoui kunne utgjøre en trussel. På bakgrunn av dette besluttet FBI i Minneapolis om å søke FBI sentralt om tillatelse til å undersøke den bærbare datamaskinen til Moussaoui siden de

fryktet at han hadde planer om å "fly noe inn i World Trade Center".⁶ Søknaden ble avslått fire ganger innad i FBI og en av avdelingene hadde til og med kjennskap til Ken Williams memorandum som anbefalte etterforskning av flyskoler. FBI sentralt konkluderte med at forbindelseslinjene til Al-Quaida ikke var tilstrekkelig bevist til å kunne tillate en undersøkelse av datamaskinen. Senere skulle det vise seg at maskinen inneholdt informasjon som knyttet Moussaoui til en terroristcelle i Hamburg og en kontakt i al-Quaida i Malaysia.⁷ På bakgrunn av disse opplysningene sendte FBI-agenten Coleen Rowley et brev til FBIs direktør Robert Mueller der hun hevdet at FBI hadde blokkert etterforskning i Minneapolis som kunne avslørt flere av flykaprerne i forkant av den 11. september.⁸

En tredje FBI-agent som mener han ble forhindret i en avgjørende etterforskning er Robert Wright. I 1998 etterforsket han en terroristcelle i Chicago og hadde også sporet opp en saudisk mangemilliardær i samme by som han mente hadde finansiert bombingene av amerikanske ambassader i 1998 i Øst-Afrika. Selv om han mente saken ble stadig sterkere, ble etterforskningen lukket i januar 2001. I juni samme år skrev han derfor et memorandum hvor han hevdet at FBI "kun samlet etterretningsdata så de kunne vite hvem de skulle arrestere når et terroristangrep inntraff".⁹ I mai 2002 offentliggjorde han at han hadde til hensikt å saksøke FBI fordi de nektet han å publisere en bok han hadde skrevet om sin etterforskning.

En av FBIs tolker i tyrkisk og midtøsten-språk, Sibel Dinez Edmonds, fikk også erfare FBIs manglende vilje til å etterforske da hun oppdaget at en av hennes kolleger, Can Dickerson hadde arbeidet for en tyrkisk organisasjon som var under etterforskning av FBI. Dickerson hadde også flere mistenkelige trekk ved seg: hun gjorde ikke arbeidet hun var satt til da hun ofte lot være å oversette eller feiloversatte sensitiv informasjon. I tillegg forsøkte hun å true Edmonds til å spionere for organisasjonen som Dickerson fremdeles var tilknyttet. Edmonds rapporterte disse forholdene til sin overordnede. Da hun ikke mottok svar på klagen sine, skrev hun et brev til generalinspektøren i Justisdepartementet, Charles Grassley, kun for å oppleve at hun kort tid etter ble avskjediget fra sin stilling i mars 2002.¹⁰ Etter dette gikk Edmonds til det skritt å saksøke FBI fordi hun mente hun ble sparket fordi hun var en varsler. I oktober samme år, etter ordre fra FBIs direktør Robert Muller, gikk Justisminister John Ashcroft til det skritt å anbefale overfor en dommer å avvise hennes søksmål for å beskytte USAs utenrikspolitiske interesser og den nasjonale sikkerhet.

Hvorfor det var mer hensiktsmessig å stenge ute ansatte som varsler om spioner i FBIs midte, er et paradoks som hittil ingen har funnet et fullgodt svar på. Saken til Edmonds ble anket til høyesterett som på sin side avviste å vurdere saken. Edmonds har uansett fortsatt med å kjempe for både sine egne og andres rettigheter. I 2004 grunnla hun National Security Whistleblowers Coalition (NSWBC),¹¹ som inkluderer over 50 tidligere og nåværende offentlige tjenestemenn. Her har varslere et forum hvor de fritt kan stå frem og diskutere hva de mener er kritikkverdige forhold ved amerikanske etterretnings- og sikkerhetsorganisasjoner. Det kan synes som om en rekke agenter og andre ansatte i FBI mente at muligheter for godt politiarbeid og etterforskning gikk til spille i månedene før 11. September. Dette fikk også advokat David Schippers (også kjent for å ha ført en tiltale mot President Bill Clinton i riksrett)¹² erfare da han ble kontaktet av flere FBI-agenter som hevdet at de visste om både datoer, mål, finansiering og navn på gjerningsmenn i de kommende terrorangrepene. Schippers hevder at han med denne informasjonen forsøkte å advare John Aschcroft seks uker i forveien om

at det kom til å inntreffe et terrorangrep på den nedre delen av Manhattan. FBI-agentene ble imidlertid truet av FBI med å bli saksøkt hvis de avslørte hva de visste. For å kunne ha en mulighet til å la informasjonen bli kjent offentlig før det inntraff terrorangrep, avtalte agentene med David Schippers om at han skulle representere dem i en føderal rettsal med assistanse fra organisasjonen for fri retts hjelp, Judicial Watch. Der hadde de sjansen til å bli hørt hvis de ble kalt inn som vitner.¹³ At agentene var i besittelse av den type informasjon Schippers hevder, blir også bekreftet av William Norman Grigg i *The New American*. Han intervjuet tre FBI-agenter som hevdet at det informasjonen Schippers hadde tilgang til var allment kjent i FBI før 11. September — og at alle visste at den samtidig ble ignorert i Washington.¹⁴

For David Ray Griffin er da for eksempel den endelige rapporten i Kongressens høringskomite for etterretningsvesenets aktiviteter før og etter 11. September¹⁵ svært tankevekkende. Den konkluderer med at ingen informasjon var tilgjengelig for amerikanske etterretningsorganisasjoner som anga "tidspunkt, sted og av hvilken form de planlagte angrepene den 11. september, 2001 antok". Griffin peker på at i hvert fall en etterretningsorganisasjon var i besittelse av slik informasjon.¹⁶

1 "Mid July: John O'Neill Rails against White House and Saudi Obstructionism"
www.cooperativeresearch.org/entity.jsp?id=1521846767-1817.

2 Ahmed, Nafeez Moussaddeq: "The War on Freedom: How and Why America Was Attacked September 11, 2001" (2002). Tree of Life Publications, California. s. 185–86.

3 "September 11 warnings: Who knew what, and when?". CNN, 24. Mai , 2002
<http://archives.cnn.com/2002/US/05/22/9.11.warnings.facts/index.html>.

4 Ahmed s. 82–85.

5 Griffin, David Ray: *The New Pearl Harbour: Disturbing Questions about the Bush Administration and 9/11* (2004). Ariss Publishing, s.80.

6 Ibid, s.81.

7 Ibid, s.82.

8 Deler av brevet er gjengitt i "Why Didn't the FBI Fully Investigate Moussaoui?". Time Magazine, 23. mai 2002. www.time.com/time/nation/article/0,8599,249500,00html.

9 Griffin s.83.

10 Bradley, Ed: "Lost in Translation", CBS 8.august 2004
www.cbsnews.com/stories/2002/10/25/60minutes/main526954.shtml.

11 Se www.nswbc.org/index.htm.

12 Radiointervju med David Schippers på Alex Jones' Show finnes på http://www.infowars.com/transcript_schippers.html. En annen artikkel som omhandler David Schippers uttalelser om forhåndskjennskap i FBI er "Middle East–OKC connection. David Schippers tells Metcalf feds 'ignored' warnings of WTC attacks". World Net Daily, 21. oktober, 2001. Se lenke www.wnd.com/news/article.asp?ARTICLE_ID=25008.

13 Griffin s.84–85. Vi gjør leseren oppmerksom på at Griffin henviser til følgende kilder ifm

avsnittet der "Agentene ble imidlertid truet av FBIŠ" inngår: 10.oktober; World Net Daily, 21. Oktober; "David Schippers Goes Public: The FBI Was Warned" Indianapolis Star, 13.oktober; og "Active FBI Special Agent Files Complaint Concerning Obstructed FBI Anti-Terrorist Investigations", Judicial Watch, 13. November 2001; sitert i Ahmeds bok, s.107–109, og "Timeline", sent i juli 2001.

¹⁴ Grigg, William Norman: "Did We Know What Was Coming?". The New American, 11. mars 2002 http://www.thenewamerican.com/artman/publish/article_887.shtml.

¹⁵ Kan lastes ned på følgende nettsted www.gpoaccess.gov/serialset/creports/911.html.

¹⁶ Griffin s.85.

Published 2006–08–28

Original in Norwegian

Contribution by Le Monde diplomatique (Oslo)

First published in *Le Monde diplomatique* (Oslo) 8/2006

© Kim Bredesen/Le Monde diplomatique (Oslo)

© Eurozine